

(המשך ממעמד 41)
הדברים האלה! אין לי שום קשר עם אף אחד!

ליבלר: אתה פנית לעיתון הארץ, באמצעות עורך־הדין שלך, כדי שיבוא לעזור לך, לספר את הסיפור?
פפה: שככה הוא יחיה! אני לא פנית אליו, ולא פנית לאף אחד, ולמה סתם להעליל עלייך? הנה הוא נמצא פה (מצביע על אבי ולנטין, היושב ליד ה־פרקליט) ושהוא יגיד אם הוא לא בא מרצונו, ואם אני פעם דיברתי איתו, או

פפה: זה אתה אמרת.
ליבלר: אתה לא אמרת?
פפה: לא!

"אני אשכנזי!"

ליבלר: בהמשך השיחה אתה אומר לו מה שיש לך ביד. אתה אומר לו ככה: "שמע, יש בן־אדם באמריקה, שני אנשים באמריקה, אחד הוא גיסו של שרעבי, ואחד הוא מישהו אחר, סם קוראים לו. זה אני חושב לא נעים בשבילך מה שהם בילבלו. אם זה יופיע בעיתון או משהו כזה."

פפה בכניסה למושפט
"אני נולדתי משותף!"

פפה: אני רוצה לומר שאם יש דבר כזה בהקלטה אני מודה בזה. אני לא אמרתי את זה!

ליבלר: שרעבי, אתה מכיר אותו משכונת־התיקווה?
פפה: לא מכיר דבר כזה!
ליבלר: אדוני, יש לו בשכונת־התיקווה, ברחוב אצ"ל, יש לו קלוב.
פפה: לא מכיר!
ליבלר: וכל אחד מכיר אותו.
פפה: אני אשכנזי, הוא תימני, אני יש לי חברים אשכנזים, אין לי חברים תימנים.
ליבלר: אתה לא יודע מי זה שרעבי?
פפה: לא.
ליבלר: מי זה סם בארצות־הברית, שבו אתה הפחדת את בצלאל?
פפה: מי זה סם?
ליבלר: כן.
פפה: זה שרצח את הששה אנשים. **ליבלר:** זה בנו של סם. אולי זה באמת העניין? אולי מזה נולד השם? מר רוקנשטיין, אתה מכיר בן־אדם ששמו סם בארצות־הברית?
פפה: לא!

"זה הכל לוקשים"

השופט: על סמך מה אתה ניסית לשכנע (את מיוזמני) לשלם לך מיליון לירות? הרי היית צריך למכור לו משהו! או מה הצלחת למכור לו?
פפה: כל זה ביח"ר אוסס, כבוד השור פטה, זה הכל לוקשים, ואני משלם בשביל זה.
השופט: זה בוודאי לוקשים. אבל איש כמו אדון מיוזמני, שאתה יודע שהוא קבלן וטוחר גדול, לא ישלם רבע מיליון לירות בלי שיתנו לו תמורה בשביל זה. או אתה בוודאי הבטחת לו משהו. פה כתוב שאתה הבטחת לו עדויות של גיסו של שרעבי ושל סם. אתה אומר: לא אמרת דבר כזה. אז מה כן הבטחת לו? מה רצית למכור לו ברבע מיליון לירות?
פפה: ברבע מיליון?
השופט: כן.
פפה: הם אמרו במיליון, ירד?
ליבלר: במיליון.
השופט: רבע היה התשלום הראשון.

פפה: את, רבע היה התשלום הראשון. אז אני רוצה פה משהו לומר. לי לא היה משהו להציע, לי לא היה משהו למכור, אני עשיתי תרמית ואני משלם בשביל התרמית הזו, אף אחד לא קיבל עוד שש שנים בשביל טלפון!
השופט: זה נגמר, ואנחנו לא מטפלים בזה. עכשיו אנחנו מדברים בתיק אחר, ואנחנו רוצים להבין בעד מה אדון מיוזמני היה מוכן לשלם מיליון לירות? אם אתה אומר שעניין האיום בקשר לילד שלו זה שקר, זה לא נכון, אז בעד מה הוא היה מוכן לשלם מיליון לירות?
פפה: עובדה שהוא לא שילם מיליון לירות.

"יהלום של מלכת אסתר"

ליבלר: בוא נתחיל מהתחלה. אתה, בדברים שאמרת, ששורר־הדין ריגול אמר מפיו, יוצא ששוד התכשיטים של גילה לוי בוצע על־ידי שני עבריינים צעירים, שהתקשרו אתי, פפה, כדי שאני אעשה את התיווך. עזוב רגע את בצלאל, אין לזה שום קשר עם בצלאל.
השופט: אתה יודע בכלל משהו על יהלומים? של גילה לוי?
פפה: אני נראה בתור אחד כזה שיודע, **השופט:** אתה נראה בתור אחד כזה שיודע, אבל אולי אתה לא יודע.
פפה: כבוד השופט, אני לא יודע ואין לי מושג על דבר כזה. יכול להיות שאמרת את הדברים האלה. אני רציתי לנקום (במיוזמני), הוא שיגע אותי, עם פיג, אחרי שדיברתי איתו בטלפון וקיבלתי שש שנים.
ליבלר: מר פפה, אתה תיווכת בעניין יהלומי גילה לוי? פנו אליך שני אנשים לאחר שהם תפסו את התיק הזה, ואתה הלכת וחיפשת קונה ליהלומים אני אומר לך!

פפה: אתה אומר לי את זה?
ליבלר: אתה אומר שזה לא נכון. תגיד, נכון או לא?
פפה: אף פעם לא הייתי מתווך בשביל כאלה דברים. זה דבר אסור, זה דבר לא־חוקי.
ליבלר: אתה לא תיווכת ביהלומי גילה לוי?
פפה: מה פיתאום?
השופט: גם לא פנו אליך וביקשו אותך, שמא אתה יודע מי יכול לקנות דברים כאלה?
פפה: כבוד השופט, אם היו פונים אלי, הייתי הולך למיטרה! מה זה, יפנו אלי? אני בן־אדם שיש לי עסק, יש לי מיסעדה. מה זה יפנו אלי בכאלה דברים?
ליבלר: אתה פנית לחבר שלך, בשם שאול...
פפה: זה הוכרז בתור מודיע של המיטרה! כולם יודעים.
ליבלר: אתה פנית אליו, כמו שאתה אומר, אחד הנסיונות למכור את היהלומים היה עם זה רוח, כפי שפפה מגדיר אותו. אתה יודע: לפפה היו באמת היהלומים באותה עת. הוא היה מוכן למכור אותם בעסקה, אבל הוא הרגיש שהכינו לו מלכודת. לפפה היה יהלום לדוגמה, מתוך יהלומי גילה לוי, כדי לשכנע את הרוכשים שכדאי להם להשקיע את כספם, וכשהוא גילה ששכנס למלכודת, הוא בלע את היהלום.

פפה: היה לי יהלום של מלכת אסתר של פורים.
השופט: בלעת יהלום אי פעם בחייך?
פפה: כבוד השופט, אני רוצה להסייב. שאול זה מלשין של המיטרה. הם שתלו אותו עלי, כדי שיעביר אותי על דברים כאלה, ואני, אמת אגיד, אני בכנס לי בראש, יש פה שלוש מיליון לירות, או רציתי לראות איך נראה שלוש מיליון לירות. זה כל הסיפור עם הבן־אדם הזה. **השופט:** כדי לראות את השלושה מיליון לירות, היה צריך לעשות משהו, נכון?
פפה: לא היה לי שום דבר, יהלומים, והוא לא ראה אצלי שום יהלומים.
השופט: נכון, אבל הוא שאל אותך: אם אתה יכול למכור...
* שם בדוי, השם האמיתי נאסר לפירסום.

פפה: אני יכול להגיד לו שאני יכול למכור. **השופט:** אז אמרת לו? **פפה:** אז אמרתי לו, כן, אני אמרתי הרבה דברים. **ליבלר:** אתה הלכת. הוא אמר שיש לו יהלום, שמוכן לקנות את היהלומים, ואתה דרשת שני מיליון לירות, והוא אמר לך: יש במלון הילטון, יש שמה יה לומן עם שני מיליון לירות, ואתה צריך להביא את היהלומים, ואתם הלכתם יחד למלון הילטון בערב מסויים.
פפה: כן, אבל זה מיטרה היה. אני ראיתי יותר מדי זוגות במכוניות. אמרתי לו: בוא נלך מפה.
ליבלר: זה אחר כך. אחר כך הלכתם לשרתון, כי הוא אמר לך זה לא בהילטון, זה ישנו בשרתון.
פפה: נכון.
ליבלר: באתם לשרתון, עליתם למע'לה, היה שם חדר, והסיסמה היתה ג'וני ווקר.

פפה: חדר 53.
ליבלר: פתחתם את הדלת, ומצאת בפנים שני בחורים צעירים.
פפה: אחד מהם זיהיתי.
ליבלר: זיהית אותו מייד?
פפה: זה טורוריסט, בולשת, היה איתי בבית־ההבראה בטבריה. כלא מול כלא.
ליבלר: ואז הבנת שעושים לך אמר בוש, נכון?
פפה: הבנתי שעשו לי.
ליבלר: ואז יצאת מזה יפה מאד.
פפה: לא יצאתי מזה.
ליבלר: ביקשת לראות את הכסף, נכון?
פפה: כן.
ליבלר: ראית מיוזמני עם כסף נכון?
פפה: לא עוד לא ראיתי.

פפה: כבוד השופט, יש פה דברים שבאמת יכול להיות שאני אמרתי, אבל לא כל הדברים. יש דברים שאני בטוח שלא אמרתי.
השופט: יש כאלה שאתה בטוח שכן אמרת? אתה יכול לקרוא את זה ולהגיד לנו מה?
פפה: אני אגיד לך, מר ריגול קורא אגתה כריסטי.

"למה שאוכל

עוגה?"

פפה: כל הדברים האלה ששם לי אותם בפה ח"כ אולמרט, בא לי עם (לא ברור), ואומר לי תגיד לי ככה.
השופט: מה זה הוא שם לך אותם בפה? אתה אמרת אותם?
פפה: לא אמרתי, לא לא, אני לא אמרתי, אבל הוא המציא אותם.
השופט: אתה חזרת אחרים, אחרי שהוא המציא אותם?
פפה: דיברתי איתו על זה, השתלבותי איתו בשיחה. כשהוא דיבר אתי, אבל אני לא המצאתי פה שום דבר. פה מה שכתוב, אני לא המצאתי מזה שום דבר. אני אומר את זה בשבועה, אני לא הבאתי שום דבר מהדברים, ובמיוחד מה שריגול אומר, זה המציא את כל הסיפורים האלה. אלכרי סנדר ריגול, אני אמרתי לו כאלה דבר רים?

השופט: טוב בסדר.
פפה: זה שקר זה! אולי נתנו לו מיליון לירות!
ליבלר: למה רק מיליון? יש מיוזמני וזרות עם שלושה מיליון, עם אבקה...
פפה: זה קשה לקחת, יש אבקה.
השופט: אני מציעה שתסיים את החקירה הזאת.
ליבלר: אתה קיבלת את העונש. הגשת עירעור. איך הגיע אליך העניין שאתה באת והוקלטת, ודיברת עם ניצב קדמי, ועם יעקב נחמיאס, איך זה הגיע אליך?
פפה: אני אגיד לך איך הגיע. היתה איזה כתבה, כתב או הארץ או מעריב, כתב דבר שניסו להתנקש בי ברמלה. יש לי את הכתבה הזו, אפשר להביא אותה.
השופט: ואז מה היה?
ליבלר: היתה אבקה.
פפה: אבקה, כן.
השופט: איפה היתה האבקה, על הכסף?
פפה: לא יודע מאיפה. אני מפחד מהאבקה, פעם הדביקו לי. גם כן אבקה כזו, גירד לי איזה שלושה חודשים. אז